

31. Jul. 1973

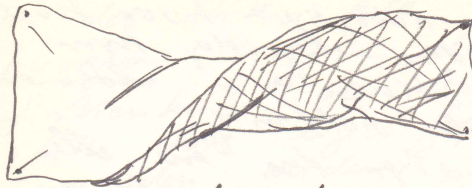
FAKTA

Dato:

31. Jul. 1973

Sidetæl:

Værkstedsbog 1973 III s. 17-19

Uredet lærred.

31-7-73.

Postkort

Jeg har en serie Postkort over
motivet "Changement des Baisers" med
alle mulige kasse-scener.
Disse kort stiller mig over for en
række problemer:
Skal jeg nøjagtigt motivet og forsejle
at placere kortene strukturelt indbefind
flade arealer? Dette er jo stort set
en formalistisk æstetisk lysning.
Skal jeg tværtimod koncentrere mig
om kortenes indhold hele deres betydning
"indhold" - det andet aspekt?
Det vil betyde at jeg i alle epoker
ind i kortene som de er - men
lader dem være - kan de (deres
"indhold") være det? Bliver det

ikke let til at lade: Se hvor mor-
-sanne - hvor naragtige - hvor kval-
-mande sepladene - og dog, hvor
pijoteske disse kort er - altså en
let med ladelde holdning.
Enden man vælger den ene eller
anden fremgangs måde ved bliver
kortene stærkt sat af vores hånd
de er. Er det tilstrækkeligt ved
at ~~at~~ præsenterer dem som det
de er?
Hvad er de?
Hvad kort har et bestemt formål,
en farve og formstruktur, man først
og fremmest et motiv bestående
af en buket blomster og de småtte
unge mennesker samt en tekst
som f. eks. "Je t'aime tant que
tu es pour moi le ciel et la vie"
Man kan ikke abstrahere fra dette
motiv, man betragte (opføjte) kortets
farve- formstruktur selve motivet har
overvejen - dette er altså hoved
kortet dølge sig om.
Man når ikke frem til kunsten
ved at bringe kortet ind i en
maleriske signatur (en helt ubesud
tanke) men alene ved at gå ud fra
kortet som det er. Så er det

man ikke kan lade være at tænke:
er det ikke helt uden betydning
hvordan kortene placeres inden for
firkanten? Kan den ene placering
ikke være ligeså "god" - "rigtig"
som den anden? En placering,
kan egentlig uden være "forkert",
det om den der forhindrer os op-
-fattelse af selve kortet.
Alene i forhold til en eller anden
estetisk formålsfulde regel kan
placeringen være "forkert" ikke i
forhold til kortet & dets indv.

31-7-73

Det er min fuldstændige
overbevisning at hvis man levede
- frit - og i intens - så - herde - ligede-
smagte - faldte - kort sagt sansede
fuldt (som kunstneren beskriver
det) ville man slet ikke have be-
-hov for at beskæftige sig med
Kunst.
Kunsten er en erstatning - en slags
opgyldning af de sanser - de livs-
-funktioner man ikke på naturligt
vis kan bruge.